

✠ ПОЧАТКАЈ БОГЪ

ČASOPIS EVANGELSKICH SERBOW

4. číslo

Budyšin, apryl 1980

Lětnik 30

Hrono za apryl:

Nichtó njemóže druhi zakład založić, chiba tón, kiž je založeny, kotryž je Jězus Chrystus

Koždy, kiž sebi chěžu twari, wě, kak wažny je za cyłe twarjenje kruty zakład. Njewotpowěduje zakład cyłemu twarej, so wšo sypnje!

To pak njeje jenož při twarjenju tak, ale tež w žiwjenju, njech je to w žiwjenju jednotliwego čłowjeka abo cyłjeje cyrkwje. Tež tu je kruty zakład trěbny, na kotrymž so móže dale twarić.

Što je za tebje zakład, na kotrymž ty swoje žiwjenje natwariš? Su to twoje mocy a kmanosće, z kotrymiž chceš wšě čeze sam přewinyć? Abo twariš ty na druhého čłowjeka, kiž tebi pomha abo samo za tebje wšitke čeze z puča wurumuje? Abo ličiš ty z druhimi mocami? Jeli smy sprawni, dyrbimy wuznać, zo husto w žiwjenju na tajke abo podobne wěcy twarimy. Ale je to kruty zakład? Džerži tutón twar? Hdyž so spušeš na swoje mocy a kmanosće, dyrbiš spóznać, zo mocy woteběraja a zo su čeze wjetše hač twoje možnosće je přewinyć. A druhi čłowjek tebi drje pomha (Bohu džakowano, zo tak je!), ale wón tebje tež samoho wostaji, dokelž njemóže jenož za tebje tu być.

Podobnje ma so tež cyrkej prašeć, na čo wona twari — što je za nju zakład. Twari wona na swoju móc a kmanosć? Abo twari wona na druge mocy, snano na mocy, kiž časej wotpowěduja a tohodla so wuspěšne być zdadža? Ale tež tu płáči: Tajki zakład njedžerži. Cyrkej, kiž na někajke mocy abo někajkeho čłowjeka twari, njetwari na kruty zakład! Cyrkwinske stawizny to pokazuja.

Naše hrono nam druhi zakład pokazuje: Jězusa Chrystusa. Wone nam praji: jenož tutón zakład je možny — je prawy zakład za kóždeho z nas a za cyrkej. A tutón zakład njetrjebamy hakle založić, ale wón je hižo založeny. My móžemy na nim dale twarić. Kak pak so na tutym zakładze dale twari?

Naše žiwjenje so potom na zakładze Jězusa Chrystusa twari, jeli so

jemu w cyłym našim žiwjenju dowěrimy. Što to za nas rěka, wo tym dyrbjeli přeco zaso přemyslować. Tu chcu jenož hišće na druhi aspekt pokazać. Naše hrono rěči k nam w jutrownym času, potajkim w času, hdžež na horjestanjeneho Knjeza myslimy. Njerěka to pak tež, zo njetwarimy jenož w tutym žiwjenju na Chrystusa, ale tež za naše wěčne žiwjenje?

Japoštoł Pawoł je jónu prajił: „Stajimy-li jenož w tutym žiwjenju na Chrystusa nadžiju, smy najhubjejši

mjez wšitkimi ludźimi.“ W našim wobrazu wo twarjenju by to rěkało: Štož so na zakład natwari, ma zakładnej wotpowědać. Jeli je naš zakład kruty, potom móžeš wjace hač lochku drjewjanu budu na njón stajić. To rěka: Zakład našeho žiwjenja, Jězus Chrystus, je tajki, zo njemóžeš so jenož w tutym žiwjenju na njeho spušćić, ale tež potom, hdyž dyrbiš wšitko swětno wopušćić a wotsal hić. Njeje to woprawdže kruty zakład, hdyž potom wěš: tež nětko směm so Chrystusej dowěrić, dokelž tež nětko wón mje džerži? Albert

Konwent serbskich ewangelskich fararjow

W kóždym čísle našeho „Pomhaj Bóh“ steji w impresumje: „Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych“. Što pak so zady tutoho wuraza chowa?

W našej cyrkwi betkaja so fararjo samsneje wokoliny měšačnje na konwenće. Slowo „konwent“ přinǎže z laćiny a rěka „zhromadźizna“. Jedna tajka zhromadźizna fararjow je serbski konwent, ke kotrymž slušeja skoro wšitcy serbscy fararjo. Bohužel je najwjac z nich hižo na wotpočinku.

Naše zeńdženja jako serbski konwent so wězo w serbskej rěči wotměwaja. Započnjemy přeco z bibli-skim džěłom, dokelž wěmy, zo nimamy jenož sami bože słowo připowědać, ale zo runje tak tež pod božim słowom stejimy. Wězo ma tajke zeńdženje tež nadawk, nas zeznajomić z nowymi teologiskimi spóznaćemi. Za tute dalekubtanje smy sebi fararja Feustela-Minakaiskeho wuzwolili, kiž nam na dobre wašnje wo tym referuje. Wulki džěl našeho časa pak trjebamy za prašenje našeho džěla a zastojnstwa. Za nas Serbow to wosebje rěka, zo so sobu staramy wo serbski cyrkwinski džěl a wo kubłanski džěl a docyla wo serbske cyrkwinske žiwjenje w našich wosa-

dach. Wot lońšeho lěta sem so tež druhdy z němskimi fararjami našeje wokoliny, kiž su w serbskich wosadach, zetkamy. Tak pomhaja zetkajnja našeho konwenta nam při našim džěle w našich wosadach a njejsu na žadyn pad zhubjeny čas.

S. Albert

ČITARJO PISAJA

Hdyž čitach w „Pomhaj Bóh“ (3/1980), zo „su wšitke katolske fary PB wotkazali“, dopomnich so na zrudnu, ale džensa hišće wěrnju mysličku w Čišinskeho basni „Moje serbske wuznaće“:

Lud naš džěleny a roztorhany zwonka, znutřka, na wjacore wašnje je a w ničim njeje žadyn cylk. A w tych jednoliwych wotščěpkach telko zwady, ach, a ščěpjenja! Wšědny lud, tón čini swoju wěc a džerži k serbskej zemi so a rěči. Ale často Serbja džěžětani njeznaja a nječinja, štož žada přistušnosć wot muža čestneho.

Wot mnohich čitarjow PB, tež katolskich, wěm, zo wutrobnje wobžaruja horjeka mjenowane wobzamknjenje abo postajenje. Bóh da, zo by so ekumeniska mysl w Serbach prawje bórže plódnje wobnowila!

Čitar PB a KP

**Redakcija přeje wšěm
swojim čitarjam, dopisowarjam a přečelam
žohnowane jutry,
miłosć žiweho Chrystusa!**

„Tak je Bóh swět lubował“

Kubłanski džěl 1980

Póndželu, 25. februara, zeńdze so nimale 80 wosadnych wě wosdanym domje na Hornčerskej ke kubłanske-mu dnjej. Hladajo na jara njepríhódny čas – džensa nimaja tež rentnarjo ženje čas! – je to poprawom nahladna ličba. Najebać to by zawěsće sobota přihodniša była.

Džěl započa so z kemšemi. Liturgiju a přédowanje měješe farar Cyril Pječ. Konwent serbskich fararjow bě jemu jako přédowanski tekst postajil znate słowo ze sćenja po Janje: „Tak je Bóh swět lubował, zo je swojeho jeničkeho narodženeho Syna da, zo bychu wšitcy, kiž do njeho wěrja, zhubjeni njebyli, ale wěčne žiwjenje měli.“ Město wobsaha tu jenož jedyn wothłós: „Knjez farar, mi so to tak jara lubi, zo sće Wy stajnje tajki optimist, štož nastupa přichod swěta a našeje wěry!“

Po kemšach, wo kotrychž pozdžišo superintendent Wirth jara sylne sobuspěwanje wosadnych chwaleše, postrowi předsyda Serbskeho cyrkwinskeho dnja, farar Gerat Lazar, přítomnych a předstaji jich mjez sobu přez to, zo da po rjadu so pokazac wobdžělnikow z jednoliwych wosadow. Z někotrych bě tójšto, z někotrych nichtó. Runje na słowo zastupi tež farar pater Nawka ze Zdžěrje a bu kaž stary přečel wutrobnje witaný. Bě pytný, zo wobhladuja jeho přítomni jako swojeho wosobinskeho přečela.

Potom stupi, na kubłanskim dnju přeni króć w tutej funkciji, farar Siegfried Albert-Hrodžišćanski, kotryž ma nadawki Serbskeho super-

intendenta spjelnić, za rěčniski pult. Wušiknje zwjaza wón postrowjenje z rozprawu wo swojej džělawosći. Informacija džerži ludži hromadže! Wón praji we hłownym: Styki ke krajnostawskemu hamtej a k němskemu superintendentej Krešej su dobre. Skoro wšitke serbske wosady su postajili znowa swojich zastupjerjow za „serbsku synodu“. Serbske kemše so prawidownje wotměwaja. Wosebje džakowaše so superintendentej na wuslužbje Wirthej, kiž ma jako wuměnikar skoro kóždu njeđželu dwoje serbske kemše. Potom informowaše wón wosadnych wo tym, zo je zhotowjenje našeho časopisa „Pomhaj Bóh“ droše hač 20 pjenježkow na čislo, zo trjebamy potajkim nuznje dobrowólne dary. Komisariski superintendent postrowi wosadnych na kóncu z hesłom dnja ze Swjateho pisma.

Tohorunja dobre informacije poda naš serbski zastupjer w Sakskej krajnej synodze, knjez Łatki z Budyšinskeje wosady (Přiwćic). Wón porěča wo swojich čězach zrozumjenja a rěčenja „před telko wučenyimi ludžimi“ – čím bóle wažimy sej jeho džělo za nas! – a rozprawješe potom wo synodalnym džěle powšitkownje a wo přócowanjach wo Zjednočenu ewangelsku cyrkej w NDR konkretnje. Na kóncu informowaše nas wo temje nalětnjeje synody „450 lět Augsburgskeho wuznaća“ a wo posedženju Centralneho komiteja Swětoweje rady cyrkwjow w Drježdžanach (PB hižo wo tym rozprawješe).

Hłowna wěc kubłanskeho dnja bě, kaž přeco, referat. Farar G. Lazar rěčeše wo temje: „Wšelake wuwica ewangelskeje cyrkwe w dowónjskim a powójskim času, wosebje w serbskich wosadach.“ Rěčnik slubi redaktorej, zo poda jemu hłowny wobsah

za PB, a tuž njetrjebamy dale wo tym pisać, chiba to, zo namaka referat jara dobry wothłós mjez připostucharjami.

Potom přinǎže knjez pater Nawka doprědka a porěča k zhromadženym kaž bratr mjez bratrami. Wón rozprawješe wo swojim njezbožu z awtom a wo swojej chorosći. Cyłe jeho rěčenje bě wuraz dowěry a lubosće mjez paterom a ewangelskimi Serbami.

Po slódnym, hačrunjež jednorým wobjedze a kofejnu wuži superintendent Wirth připódnju přestawku, zo by sej zapisał někotre wurazy z ručneho ratarskeho džěla, kotraž hroža so ze serbskeho žiweho slowneho składa zhubić.

A potom bě „forum čitarjow Pomhaj Bóh“! Wón bu wot superintendenty Wirtha nawjedowany. Wón wotprašowaše mjenjenja k časopisej wot wonkowneho hač k wobsahej. Rěčeše so z jara wulkej wotewrjenosću. Redaktor na mnohe wěcy hnydom wotmołwi. „Horca“ bu diskusija, jako džěše wo politiske nahlady, kotraž so nětkole w „Pomhaj Bóh“ jewja a kotraž so prjedy w nim jewjach, hdyž tež nic tak wotewrjenje kaž džensa. Ale je derje, zo se zjawnje wo tym rěči a nic za chribjetom! Redaktor přešeše w swojim skóńčnym slówje naležnje wo to, zo bychu ludžo jemu tež swoje swary na redaktora napisali a nic za chribjetom rěčeli! Wón přirunowaše to ze „špricu“, kotraž tež najprjedy zabolila, ale potom je hojaca. Tak wotewrjene słowo tež hoji!

Cyła institucija kubłanskeho dnja je jara dobre počinanje a přez přepóženje na přihodniši čas by so jeho skutkowosć zawěsće hišće jara zwyšić hodžala!

C. P.

Wy budzące moi swędcy ...

12. pŕinošk

Prokop Urban

Moto: „Štožkuli sće sćinili jednomu z mojih najmjeńšich bratrow, to sće mi sćinili.“ Mt 25,40

Wot Boha póstany čłowjek

„Njemor!“ Kručé a energisce klinči tuta boža pŕikaznja. Bjez kóždeho dalšeho słowa, bjez někajkeho pŕispomnjenja abo wuswětlenja. Njemor! Jako jasny blysk direktnje z njebjes leći pŕez swět, zaleći do wutroby kóždeho, kiž do Boha wěri! Njemor! Jenož dwójce hišće stej božej kazni tak kručé, tak wotrje a tak jara doraznje w svojim krutym rozkazu! Ně, tudy woprawdže njeje ani jednoho wuwzaća! Žiwjenje kóždeho čłowjeka je z tutej božej pŕikaznju dospójnje škitane! To rěka — by mělo być škitane! Znajmjeńša wšudže tam, hdžež so ludžo k Bohu wuznawaja. Ale ...

Hač do džensnišeho su wójny, hrozne, grawoćiwe wójny, hač do džensnišeho so zabiwa ...

A zabiwaše so tež tehdy woneje 20. a 21. meje pola Budyšina w léce 1813, jako pŕez Lužicu céhnješe Napoleon. Zrudne běchu to dny, zrudny štwórtk a pjatk to bě, tež hdžy snadž tehdy slónčko so swěćeše a powětr wonješe za rozkčětymi lukami. Ale krk ptačkow bě skamjenjeny ...

Bitwa so skónči. Hrozna, krawa bitwa. Sta ludži zaplačiču jŕ ze žiwjenjom, tysacy běchu zranjeni. A sta ludži schorje na natykliwe chorosće, kajkež je zdawna sobu pŕinješe njesmilna wójna.

W Budyšinje bě zlě. Bě mało lékarjow, mało lékarstwa, mało k zawjazanju ranow a mało tych, kiž bychu ranjenych wothladali, kiž bychu z mjehkej ruku změrowali jich čelne bolosće a kiž bychu z mjehkim słowom tróštowali w jich dušinych bolosćach. Mało bě tych, kotřiž bychu měli dosć sćerpnosće a lubosće, pozastać tež při ložu toho, kotremuž bě zbyla jenož hišće mała chwilka žiwjenja, zo bychu jemu podžerželi ruku a jemu prajili snadž něšto słowow wo Tym, kotryž je z nami w žiwjenju a w smjerci. A tola tole wuměracy čłowjek najbóle trjeba ...

A tehdy wujewi so njezbožownemu Budyšinej, městu poľnemu bolosćow, poľnemu čerpjenjow, poľnemu stonanja a sylzow, městu poľnemu wuměranja, tutomu městu wujewi so jako „čłowjek wot Boha póstany“ šěsćadwacćilětny wučer na Budyskej šuli za chude džěci, Jurij Jur.

W chudej, jara chudej swójbje bě so narodžił tehdy w nalěcu léta 1787 w Zidžinje mały Jurij. A rosćeše jako z wody w slóncu lubosće wobedu staršeju, w radostnej zhromadnosći cyłje swójby. Hižo poča chodźić do šule, a tu so wukopa, zo je to jara wobdarjeny hóľcec. Tak dósta so z pomocu mnohich a mnohich dobrych Serbow najpŕjedy na gymnazij do Budyšina a dokelž tež tam tak wuběrnje wuknješe, zo bě stajnje mjez pŕenimi, woteńdze na uniwersitu do Lipska a studowaše tam teologiju. Studowaše a dostudowa. Wróći so zaso do Lužicy, do Budyšina. Tehdy trjebachu we Lužicy jara wjele wučerjow. A do-

kelž bě so Jur hižo w Lipsku ze zajimom wěnowaľ pedagogice a bě při tutym studiju docpěľ wulke wuspěchi, bu do pŕenjeje samostatneje služby za Serbow powoľany jako wučer. Je drje wěrnó, zo bě, pŕjedy hač swoje pŕenje samostatne wučerske městno nastupi, hišće krótki čas pomocny wučer w Žitawje.

Jur měješe mnoho planow a mnoho žedžbow. Wosebje žedžeše za tym, być z fararjom! Chcyše wosebje serbsce pŕedować. A potom chcyše pisać. Chcyše pisać knihi za swój narod, a to nic jenož knihi z ryzy nabožnym wobzahom. Chcyše pisać wo wěcach wšědného žiwjenja, wo jeho bolosćach a čěžach, ale tež wo radosćach, wo winowatosćach, kotrež dyrbi kóždy spjelnić, kotryž chce za Knjezom hić. A tak mējachu tež knihi wo wšědných wěcach stajnje wjesć na jeniči prawy a trěbny puć.

Jur měješe tež žadosć, wědomostnje džěfać, wosebje na pedagogiskim polu.

Ale pŕińdže wójna. A pŕińdže bitwa pola Budyšina. Hnydom zaby wšě swoje plany, žedžby a nadžije. Słyšeše jenož stonanje ranjenych a čěžko chorych, słyšeše jenož rozkaz boži, zo runje tudy, mjez tymi čerpjacymi a wobohimi ludžimi, kiž běchu často na kromje zadwělowanja, zo je tudy jeho městno, městno pŕedarja božeho słowa! A džěše. Cyly mėsac chodžeše wot loža k ložu, njewuhibny so žanomu městnu, hdžež měješe čłowjeska duša žadosć za žiwym słowom, za słowom nadžije a lubosće.

Widžeše mnoho bolosćow, mnoho čerpjenja. A tam, hdžež ležachu ludžo a wuměracu nic na zranjenje, ale na tyfus a na druge natykliwe chorosće, tež tam wón bě! Tež tam žedžachu za słowom Božim!

A natykny so. Zesľabjeny pŕez njepŕetorhnjenu službu mjez ranjenymi a chorymi, njewuspany a skoro wuhľodnjeny, dokelž njebě sej ani čas brať, dosć so najěsć, podleža w tak krótkim času mordarskej chorosći, zo njeje to skoro wěŕje podobne. Zemřě skoro na puću wot jednoho choroľoža k druhemu.

Ženje njeje staľ jako farar. Ale za tón jedyn mėsac, jako telko ranjenym a chorym pokazowaše puć k Bohu a k Jězusej Chŕystusej, je byl zawěsće jedyn z najlepšich swědkow božich. A to nic jenož ze słowom, ale ze swojej službu, ze swojej lubosće poľnej službu wšěm, kotřiž ju tehdy tak jara trjebachu.

Jurij Jur zemřě w Budyšinje runje mėsac po tym, zo běchu so pola tutoho krasneho města wutřělili pŕenje wójnske wutřěle. Zemřě njedzělu, dnja 20. junija léta 1813. Bě šěsćadwacćilěť stary ...

Jakub Bart-Čišinski:

Štož spóznaľ sy za prawo, winowatosć, to dyrbiš dać we skutkach k žiwjenju zrosć. Muž špatny nož komdži so bľudžo: Kak sudžić to budža drje ludžo? Serb sym, Serb swěŕny wostanu, do swěta mľodženc hordže trubi. Hlej, džěťo ľoše, čěši pjenjez so we Němcach zabľysknje, a chwatajo wón jako muž so z Serbow zhubi!

Znutŕkowne katolskeje cyrkwy w Zdzěŕi

„Što je swoboda?“

K swětowemu dnjej modljenja žonow 1980

Prašenje našeho nadpisma stajeja sej žony w Thailandze. Je to woprawdže zajimawa tema!

Thailand-thaikraj rěka „kraj swobody“. W léce 1939 so dotalny Siam pŕemjenowa, a ludžo, zawěsće wot svojeho knježerstwa wotpowědnje wobliwowani, měnjachu, zo su woprawdže w samej a prawej swobodze a demokratiji žiwi.

W tekstach za lětuši džěŕ modljenja žonow prašeja pak so kŕesćanske žony z Thai-kraja: „Što je poprawom prawa swoboda?“ Wone su spóznaľi, zo swoboda, wšo činić směć, štož so kóždemu chce, njeje prawa. Wona je w jich kraju wjedľa k nowym formam wotročstwa, njewóľnistwa, kaž wone same praja.

Hdyž čítamy (na př. v týdeníku našeje krajneje cyrkwy „Der Sonntag“), štož su thailandske žony pisali, spóźnajemy, zo ma tute prašenje jara wjele z politiskimi problemami činić. Dyrbimy žonam z njesocialistiskeho kraja džakowni być, zo pokazuja nam tajki konkretny puć křesćanskeho myslenja bjez stracha před nižinami politiki!

C. P.

POWĚŚĆE

Budyšin: Lětna rozprawa: W léce 1979 bu tu wukřćene 30 džěci, 1978: 44. Konfirmandow běše 45 džěci a 4 dorosćenych (25 a 7). 11 porow bu tu zwěrowane (18). 84 (100) zemřětych bu na pohrjebniščach wosady pochowane. 1 196 (976) wosadnych bě k spowědźi, 204 muskich a 902 žónskich. W božim domje mějachmy 35 króć spowědź (39) a w domach 38 (40) króć. Serbskich spowědnych běše 28 (21). Słowne kemše: w Michałskej cyrkwi 65 němckich a 14 serbskich, w Małym Wjelkownje 11, na Židowje 13 a w Ratarjecach 7.

Wšěm lubym swěrnym praju nětk džakownje: Přewodź was Bóh! P. A.

Poršicy: Rozprawa (w spinkach rozdźelenje po splahach; runje tak pola Budyšinka): Swjatu křćenču dósta 9 džěci (4 a 5). Bojmončku konfirměrowa so 11 młodostnych (4 a 7). Cyrkwinsce zwěrowachu so 3 pory. Cyrkwinsce pohrjebanych bu 22 wěrywch (12 a 10).

W cyrkwi w Poršicach bě kóždy mjesac jónu serbska boža služba a hewak přeco němška.

Wosebite wjeselo bě cyrkwinska swjatočnosť a zasowidženje jubilejnych konfirmandow lětnika 1929 na njedźeli Exaudi. J. P.

Budyšink: Křćenych bu tu 5 džěci (3 a 2). 6 młodostnych bu konfirměrowanych (2 a 4). Tući džěchu zeleny štwórtk přeni króć k božemu wotkazanju, na wječornych kemšach. Dwaj poraj dašej so cyrkwinsce zwěrować, a 6 ludźi so cyrkwinsce pochowa, z božej službu. J. P.

Budyšink: Wosebite wjeselo bě za cyłu wosadu, zo móžeše so wjedrowa chorhoj na wěži cyrkwy přez koprowy křiž narunać. Křiž je na kuli a toporje, wobaj stej pozłočanej. Zhotowił je to mišter Winter ze Šerachowa, pripravili su to wušikne ruki z Budyšinka.

W kuli su stare sakske pjenjezy -- a nowe je łopjeno ze słowami japoštoła Pawoła z lista na Galatskich: „My pak mamy so chwalić w křižu našeho knjeza Jězu Chrysta. W nim je za nas spomóženje, žiwjenje a zrowastaće.“ J. P.

Hodźij: W léce 1979 wukřćichmy tu 27 džěci a 3 dorosćenych. Wosom křćenjow bě na kemšach. Konfirměrowanych bu 27 młodostnych a 2 dorosćenaj. 69 razow swjećeše so bože wotkazanje, mjeztym 9 króć serbsce. 18 razow swjećeše so bože wotkazanje w domach. Bibliski tyždeň přewjedze so we wosadze šěsć króć, kóždy króć po šěsć wječorach a kóždy raz z wotzamknjenjom njedźelu na kemšach z božim wotkazanjom. Kemše w lěsu móžachu so njepríhodneho wjedra dla jenož trójce přewjesć.

Kemše za džěci wotměchu so 56 razow. 194 džěci chodži na nabožinu a na pačersku wučbu.

Za našu wosadu nahromadži so 29 300 hriwnow, z toho wosebje za wobnowjenje cyrkwy 10 638,50 hr. Wosebite dary za wobnowjenje cyrkwy wučinichu 8 542 hr a za nowe byrgle 6 350 hr.

Cyrkwinskich dawkow nazběra so w léce 1979 60 074,20 hr. To je dwaj tysac hriwnow wjac hač léto do toho!

Za „Chlěb za swět“ nahromadži so 2 915 hr a za Simbabwe 663 hr.

Wosebje naspomnić ma so, zo poradži so nam w nazymje, w Čerwjonych Noslících na našim kěrchowje wosadny dom z hotowych džělow ntwarić. Dospołnje hotowy budže wón nazymu 1980. Z tym su so přecowanja, kotřež 25 lět trajachu, k žožownemu kóncej dowjedli. K. P.

Njeswaćidlo: Rozprawa jenož serbskeho džěla wosady: W serbskej rěči mějachmy tu jedne wěrowanje, jedyn pohrjeb a jednu adwentnu pobožnosť w Rakecach, na kotrejž so z našeje wosady 14 ludźi wobdźěli. Na 10 serbskich kemšach wobdźěli so dohromady 143 wosadnych. Bože wotkazanje bě 9 razow na kemšach a jedyn raz do domu. Čitarjow „Pomhaj Bóh“ mamy 106.

Rakecy: Lětna rozprawa 1979 (w spinkach ličby léta 1978): Křćenjow 40 (44), konfirmandow 33 (35), wěrowanjow 13 (17), pohrjebow 40 (54), spowědnych 1 543 (1 314), wustupy: 1 (4). Přerězny wopyt serbskich kemšow: 16 (25). Najlěpje wopytane kemše běchu konfirmacije (536) a najšpatnišo wopytane na swjatu trojicu (23). Kolekty přinjesechu 17 990 hr (17 821), dary 13 836 (22 199) hr.

Budestecy: Kóždu přenju njedźelu w měsacu zetkamy so my ewangelscy Serbja našeje wosady k serbskim kemšam. Njedźelu, 2. měrca, běchmy přez dwaceći. Za nas zamołwity je knjez farar na wotpočinku, Lazar, ale wón nima stajnje sam kemše. Často sće nam druhich předarjow, a tak mamy wěstu lěpsinu přez to, zo slyšimy stajnje zaso druheho předarja.

Budyšin: Na serbskich kemšach njedźelu, 2. měrca, běchmy zaso nahladna črjódka Serbow. Mamy pak stajnje hišće nadžiju, zo móhli hišće mnozy druzy přińć.

Hodźij: Knjez farar Pietzsch skedźbni redaktora na 175. posmjertne narodniny přenjeje serbskeho ludoweho basnika Pětra Mlónka (19. 3. 1805 so wón narodži). Pětr Mlónk je tak zajmawa a typisce křesćanska wosobina, zo wozjewimy w přichodnym čisle dlěši nastawk wo nim! Wutroby džak skedźbnemu Hodžijskemu fararjej, kiž jako Němc so wuběrje tež za nas prócuje! C. P.

Rakecy: Pjatk, 1. februara wotmě so tu zaso schadźowanje „Serbskeho blida“. Hładkosće dla běchmy jenož mało člonow. Tola mějachmy jara žiwu a angažowanu rozmołwu wo prašenjach žiwjenja w našej socialistiskej towaršnosći. Wobhladachmy sej z wulkeje syłu Rakečanskich wosadnych, kotřiž so w samsnym času w „farskej bróžni“ schadźowachu, swětłowobrazy wo zajězdze skupiny Rakečanow do ZRN (Bremen) a Nižozemskeje. C. P.

Genf: Za „dalewjedženje a spěchowanje wotputanja“ je so Swětowa rada cyrkwowjow we wozjewjenju po pjećdnjowskim zeńdženju eksekutiwneho wuběrka rady wuprajila. Gremij rěči wo „rosćacych strachach za měr“. Mjenuje so mjez druhim wobzamknjenje NATO, twarić w Europje rakety srjedźneje dalokosće. Eksekutiwny wuběrka, ke kotremuž přisłuša naš krajny biskop dr. Jan Hempel, namołwješe 300 protestantskich, anglikanskich a prawoslawnych cyrkwow k džělu za měr.

Serbske bože služby w apyrlu 1980

4. 4. — Čichi pjatk

Bart 8.00 hodź. z božim wotkazanjom (S. Albert)

Minakał 8.30 hodź. z božim wotkazanjom (Feustel)

Rakecy 9.30 hodź. z božim wotkazanjom (J. Lazar)

Budyšin — Michałska 14.00 hodź. z božim wotkazanjom (Wirth)

Bukecy 14.30 hodź. z božim wotkazanjom (G. Lazar)

Hrodzišćo 15.00 hodź. z božim wotkazanjom (S. Albert)

6. 4. — 1. džen jutrow

Hrodzišćo 8.30 hodź. kemše (S. Albert)

Budestecy 14.00 hodź. kemše (Böttger)

7. 4. — 2. džen jutrow

Bukecy 9.00 hodź. kemše (G. Lazar)

Njeswaćidlo 10.00 hodź. kemše (C. Pjeh)

13. 4. — 1. njedźela po jutrach

Huska 10.00 hodź. kemše (Wirth)

20. 4. — 2. njedźela po jutrach

Bart 8.30 hodź. kemše (S. Albert)

Poršicy 8.30 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

Budyšink 10.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

27. 4. — 3. njedźela po jutrach

Minakał 8.30 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Feustel)

Klukš 8.30 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

Połpicy 10.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

Chwaćicy 10.00 hodź. kemše (S. Albert)

4. 5. — 4. njedźela po jutrach

Budyšin-Michałska 9.00 hodź. kemše (Wirth)

Budestecy 14.00 hodź. z božim wotkazanjom (Wirth)

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadza jónkróć za mjesac z licencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjadowuje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Hłowny zamołwity redaktor: Farar Cyril Pjeh, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 44 91. Ekspedycja: Farar G. Lazar, 8601 Bukecy (Hochkirch, Kirchweg 3). Přinoški a dary na konto Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen Sp. Bautzen 4962-30-110! — Ludowe nakładnistwo Domowina Budyšin. — Čisć: Nowa Doba, čisćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-459)